

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., a Mgr. Zdeňka Macháčka v právní věci

žalobce:

XX
bytem XX
t. č. XX

proti

žalované:

Vězeňská služba ČR, Věznice Rýnovice
sídlem Belgická 3765/11, P. O. BOX 14, Jablonec nad Nisou

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 2. 2018, č. j. VS 3309-35/ČJ-2018-801232
KT18,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí speciálního pedagoga Vězeňské služby ČR, Věznice Rýnovice ze dne 23. 2. 2018, č. j. VS 3309-35/ČJ-2018-801232 KT18, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí speciálního pedagoga žalované, kterým byla zamítnuta jeho stížnost proti rozhodnutí vychovatele žalované o uložení kázeňského trestu ze dne 16. 2. 2018, č. j. VS-3309-35/ČJ-2018-801232 KB18. Prvoinstančním rozhodnutím byl žalobci podle § 46 odst. 3 písm. f) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody (dále jen „ZVTOS“), uložen nepodmíněný kázeňský trest umístění do uzavřeného oddělení na dobu 3 dnů. Kázeňský trest byl uložen za kázeňský přestupek podle § 46 odst. 1 ZVTOS, kterého se měl žalobce dopustit tím, že porušil § 28 odst. 1 ZVTOS a § 28 odst. 3 písm. f) ZVTOS, neboť nedodržel zásady slušného jednání s osobami, s nimiž přichází do styku, a uváděl nepravdivé údaje a předstíral poruchu zdraví.
2. Žalobce v žalobě především namítal, že o opravném prostředku proti uložení kázeňskému trestu rozhoduje zaměstnanec v téměř totožném funkčním postavení a upozorňoval na dlouhodobé přátelské vztahy mezi zaměstnanci téhož zaměstnavatele. Dle žalobce se jedná o závažnou systémovou chybu, neboť zákonná úprava popírá princip dvouinstančnosti správního řízení. Žalobce dále zdůraznil, že napadené rozhodnutí vychází z toho, že neprokázal své tvrzení o úrazu hlavy. K žalobě žalobce přiložil písemná prohlášení několika odsouzených, kteří měli při přepravě v eskortním vozidle pociťovat stejné otřesy i údery jako žalobce a dále stanovisko generálního ředitele Vězeňské služby ČR o nedůvodnosti stížnosti žalobce v oblasti zdravotní péče. Žalobce také konstatoval, že uložení kázeňského trestu mu byla přiznána II. prostupná skupina vnitřní diferenciací (dále jen „PSVD“). Navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí žalované i jemu předcházejícího prvostupňového rozhodnutí.
3. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná odkázala na spisový materiál a doplnila, že již před uložení napadeného kázeňského trestu byl žalobci dne 25. 1. 2018 uložen kázeňský trest za kázeňský přestupek spočívající v porušení § 28 odst. 1 a 28 odst. 3 písm. g) ZVTOS. Ihned po oznámení tohoto rozhodnutí, tj. dne 25. 1. 2018, na základě neplnění programu zacházení, byla žalobci přiznána II. PSVD. V den, kdy bylo žalobci oznámeno rozhodnutí o uložení kázeňského trestu v posuzovaném případě, tak měl II. PSVD již tři týdny. Pokud jde o prohlášení dalších odsouzených, kteří měli pociťovat stejné otřesy i údery při přepravě, žalobce v průběhu řízení o kázeňském trestu takové skutečnosti neuvedl a dle žalované lze usuzovat, že se jimi žalobce pouze snaží zvrátit nepříznivý výsledek kázeňského řízení. Otřesy a údery při přepravě byly vyvráceny technickým pracovníkem žalované ve stanovisku o provedené jízdní zkoušce. Žalovaná navrhovala žalobu jako nedůvodnou zamítnout.
4. Z předloženého spisového materiálu soud zjistil následující skutečnosti:

5. Žalobce byl dne 2. 1. 2018 na žádost lékaře MUDr. [XX] eskortován z Věznice Rýnovice do nemocnice Vazební věznice Praha - Pankrác. Dle zdravotního záznamu vypracovaného MUDr. [XX] dne 2. 1. 2018 žalobce požadoval sanitní vozidlo na transport do Prahy pro pacienty s onemocněním páteře a osvobození od poutacích prostředků po dobu eskorty. Lékař uvedl, že žalobce nebyl při transportu ohrožen na životě a během transportu nebyly indikovány žádné úlevy.
6. Dne 3. 1. 2018 sepsal žalobce oznámení o vzniku úrazu. V oznámení uvedl, že při eskortě z Věznice Rýnovice do Vazební věznice Praha - Pankrác utrpěl úraz hlavy a krční páteře. Konstatoval, že eskortní vozidlo Vězeňské služby ČR svým technickým provedením neodpovídalo požadavkům pro převoz zdravotně a tělesně postižených pacientů. Jednalo se o kovové drátěné klece, o jejichž rámy se při jízdě několikrát udeřil do temene hlavy. Tento úraz dne 2. 1. 2018 hlásil ošetřujícímu lékaři s uvedením zdravotních obtíží - bolest hlavy, bolest krční páteře, závratě.
7. Ve zdravotním záznamu chirurgické ambulance vypracovaném lékařem nemocnice Vazební věznice Praha - Pankrác dne 5. 1. 2018 je uvedeno: „pacient se údajně při převážení udeřil do hlavy, v bezvědomí nebyl, vše si pomatuje“. U žalobce byl proveden RTG, bez prokazatelných patologických změn. Lékař dále konstatoval, že ze zdravotního hlediska není u žalobce důvod k nepoužívání poutacích prostředků.
8. Dle služebního záznamu zpracovaného prap. [XX] ze dne 25. 1. 2018 prap. L. V. společně s prap. R. Š., nstrm. XX a řidičem nstrm. Vprováděli dne [XX] v [XX] hodin přímou eskortu do nemocnice Praha - Pankrác s odsouzenými [XX] a [XX]. Odsouzení byli během eskorty připoutáni bezpečnostními pásy. Ani jeden z eskortovaných odsouzených si během cesty ani po ní na nic nestěžoval. Předání odsouzených proběhlo v XX hodin. V průběhu eskorty se nic zvláštního nestalo, k udeření do temene odsouzeného [XX] nedošlo.
9. Ve věci podal dne 26. 1. 2018 vysvětlení odsouzený [XX], který uvedl, že dne 2. 1. 2018 byl společně s žalobcem eskortován přímou eskortou do nemocnice Vazební věznice Praha - Pankrác, po celou dobu byli připoutáni bezpečnostními pásy. Odsouzený [XX] dále konstatoval, že k žádnému udeření do temene hlavy u žalobce nedošlo, žalobce celou dobu spal, žádné zranění si nezpůsobil, na nic si nestěžoval a nikomu z příslušníků nic nehlásil.
10. Oznámení o vzniku úrazu žalobce bylo předáno technikovi požární ochrany a bezpečnosti práce (dále jen „TPOaBP“). Ve stanovisku TPOaBP ze dne 26. 1. 2018 je konstatováno: technický stav vozidlo bez zjištěných závad, k popisovanému zranění nemohlo dojít, zranění není ve vozidle technicky možné, vzdálenost sedáku od klece je 35 cm, bezpečnostní pás nedovoluje kontakt hlavy s klecí, což bylo prověřeno zkouškou na místě, úraz nelze uznat.
11. Žalobce k věci dne 31. 1. 2018 uvedl, že přibližně 14 dní před plánovanou hospitalizací v nemocnici Vazební věznici Praha - Pankrác žádal vzhledem ke svému zdravotnímu stavu o povolení zdravotní eskorty sanitním vozem z důvodu jeho zdravotního stavu, což mu bylo sice přislíbeno, ale nakonec byl převážen vozidlem, které neodpovídalo technickým

požadavkům

pro převoz pacientů. Žalobce byl navíc spoután, přestože bylo rozhodnuto o osvobození od poutacích prostředků. Při jízdě se při nájedzu na výtluky opakovaně uhodil do temene hlavy

o část střešní konstrukce. Ve vozidle s ním jel další pacient, který si na způsob jízdy také stěžoval.

12. Vzhledem k tomu, že žalobce do úředního záznamu o podání vysvětlení uvedl nový způsob zranění, bylo vypracováno TPOaBP další stanovisko. TPOaBP ve spolupráci s řidiči provedl kontrolní jízdu po komunikaci s výtluky, nerovnostmi, byly provedeny 2 pokusy s figuranty. TPOaBP na základě provedené zkoušky vyloučil, že by bylo technicky možné, aby při běžné jízdě došlo k úderům do temene hlavy o střešní konstrukci auta po nadskočení autem vlivem najetí na výtluky.
13. Shora uvedené skutečnosti shrnula Závěrečná zpráva - zranění během eskorty do nemocnice Vazební věznice Praha - Pankrác ze dne 2. 1. 2018 sepsaná dne 6. 2. 2018. Téhož dne byl sepsán záznam o kázeňském přestupku žalobce. Kázeňský přestupek byl spatřován v tom, že žalobce uvedl v „oznámení o vzniku úrazu“ sepsaném v Praze dne 3. 1. 2018 nepravdivé údaje, když tvrdil, že při eskortě z Věznice Rýnovice do Vazební věznice Praha - Pankrác utrpěl úraz hlavy a krční páteře, neboť se při jízdě několikrát udeřil do temene hlavy o kovové drátěné klece. Nepravdivé údaje uvedl i do úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 31. 1. 2018, když tvrdil, že mu měla být přislíbena zdravotní eskorta sanitním vozem, měl být oproti rozhodnutí o osvobození od poutacích prostředků spoután a při jízdě se při nájedzu na překážky opakovaně uhodil do temene hlavy. Zároveň nepravdivě uvedl, že na způsob jízdy si stěžoval i další pacient, který jel s ním ve vozidle. Tímto svým jednáním měl žalobce porušit § 28 odst. 3 písm. e) ZVTOS, neboť předstíral poruchu zdraví a dále § 28 odst. 1 téhož zákona, neboť nedodržoval zásady slušného chování s osobami, s nimiž přicházel do styku.
14. Rozhodnutím ze dne 16. 2. 2018 byl žalobce uznán vinným z kázeňského přestupku podle § 46 odst. 1 ZVTOS a podle § 46 odst. 3 písm. f) mu za tento kázeňský přestupek byl uložen nepodmíněný trest, umístění do uzavřeného oddělení na 3 dny s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení. Dle vychovatele bylo žalobcovo jednání jednoznačně prokázáno záznamem o kázeňském přestupku sepsaném komisařem por. Mgr. [REDACTED], Závěrečnou zprávou - zranění během eskorty do nemocnice Vazební věznice Praha - Pankrác ze dne 2. 1. 2018 a dalším šetřením v průběhu kázeňského řízení. Vychovatel uzavřel, že provinění žalobce je spatřováno v porušení § 28 odst. 1 ZVTOS, neboť nedodržel zásady slušného jednání s osobami, s nimiž přichází do styku a uváděl nepravdivé údaje. Tím, že předstíral poruchu zdraví, žalobce porušil § 28 odst. 3 písm. f) téhož zákona.
15. Žalobcem podanou písemnou stížnost zamítnul podle § 60 odst. 2 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu tretu odnětí svobody (dále jen „ŘVTOS“), speciální pedagog žalované napadeným rozhodnutím ze dne

23. 2. 2018, s nímž byl žalobce uvedeného dne seznámen. Konstatoval, že z provedených důkazů jednoznačně vyplývá, že žalobce neprokázal své tvrzení o úrazu hlavy. Celý průběh události kolem úrazu hlavy je popsán v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, které bylo vydáno na základě spisového materiálu Oddělení prevence a stížností, zpráv lékařů vězeňské služby, výsledku svědka, stanoviska TPOaBP a služebního záznamu příslušníka eskorty. Poškození zdraví - úraz hlavy se žalobci nepodařilo prokázat. Vychovatel postupoval správně, neboť pečlivě přihlédl ke všemu, co vyšlo v kázeňském řízení najevo. Okolnosti kázeňského přestupku byly náležitě vyjasněny a vina žalobce jednoznačně prokázána.

16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
17. Předmětem soudního přezkumu jsou rozhodnutí pověřených pracovníků žalované o uložení nepodmíněného kázeňského trestu umístění do uzavřeného oddělení na dobu 3 dnů podle § 46 odst. 1 písm. g) ZVTOS. Dle § 52 odst. 4 ZVTOS se lze přezkumu takového rozhodnutí o uložení kázeňského trestu domáhat u soudu za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem ve stejném rozsahu, v jakém je takový přezkum možný v řízení o přestupku.
18. Ustanovení § 47 ZVTOS pouze stručně stanoví, že kázeňský trest lze uložit, jsou-li náležitě objasněny okolnosti kázeňského přestupku a prokázána vina odsouzeného. Před uložením kázeňského trestu musí být odsouzenému umožněno, aby se vyjádřil ke skutečnostem, které se mu kladou za vinu a k důkazům o nich. Uložený kázeňský trest musí být úměrný závažnosti spáchaného kázeňského přestupku a musí být v souladu se zájmem na dosažení účelu trestu.
19. Podrobnosti ohledně ukládání kázeňských trestů stanoví ŘVTOS. Podle § 58 odst. 1 ŘVTOS je třeba o uložení kázeňského trestu rozhodnout co nejdříve po zjištění kázeňského přestupku a náležitém objasnění. O kázeňském přestupku odsouzeného se sepíše záznam na předepsaném tiskopisu, ze záznamu musí být zřejmé konkrétní údaje o jednání, v němž je spatřován kázeňský přestupek, včetně označení místa, času, způsobu spáchání přestupku a okolností, za nichž byl přestupek spáchán, popřípadě též předpokládané pohnutky takového jednání. Záznam o kázeňském přestupku a uložení kázeňského trestu se po jeho vykonání založí do osobního spisu odsouzeného. Podle odst. 3 uvedeného ustanovení je v řízení o kázeňském přestupku důkazním prostředkem vše, co může přispět k objasnění skutku, zejména vlastní zjištění zaměstnance vězeňské služby, výpovědi odsouzených a jiných osob, věci, listiny a ohledání. Podle odst. 5 lze kázeňský trest uložit, je-li vina odsouzeného prokázána. Při rozhodování o uložení kázeňského trestu je zaměstnanec vězeňské služby povinen přihlédnout zejména k závažnosti kázeňského přestupku a okolnostem, za nichž byl spáchán, jakož i k dosavadnímu chování odsouzeného. Kázeňský přestupek lze řešit též výchovným

pohovorem, bez uložení kázeňského trestu; tato skutečnost se vyznačí v záznamu o kázeňském přestupku. Rozhodnutí

o uložení kázeňského trestu se vydává písemně a musí kromě výroku a odůvodnění obsahovat

i poučení o opravném prostředku. Oznámení rozhodnutí potvrdí odsouzený svým podpisem. Podle § 59 ŘVTOS lze proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu podat písemně nebo ústně stížnost. V řízení o stížnosti je příslušný zaměstnanec vězeňské služby povinen podle § 60 odst. 1 ŘVTOS přezkoumat, zda je prokázáno, že se skutek stal, zda jej spáchal odsouzený, zda tento skutek je kázeňským přestupkem, jakož i další významné okolnosti. Žalovaná v obou stupních řízení postupovala v souladu s uvedenou právní úpravou. To, že žalobce s právní úpravou přezkumu rozhodnutí o uložení kázeňského opatření nesouhlasí, nemůže na správnosti postupu žalované ničeho změnit.

20. Žalovaná také splnila svou povinnost náležitě objasnit podstatu kázeňského přestupku žalobce. Dle stanoviska TPOaBP k žalobcem popisovanému zranění při eskortě žalobce do nemocnice Vazební věznice Praha - Pankrác dojít nemohlo. Úrazový děj vyloučil jak velitel eskorty, tak odsouzený XXX, který byl přepravován v eskortním vozidle spolu s žalobcem. Zranění žalobce nebylo potvrzeno ani lékařem chirurgické ambulance nemocnice Vazební věznice Praha -Pankrác, který ve věci vypracoval dne 5. 1. 2018 zdravotní záznam. Čestná prohlášení dalších odsouzených, kteří měli při eskortách pociťovat obdobné nárazy, jako popisoval žalobce, tak nemohla závěr žalované zvrátit, soud jimi proto dokazování nedoplňoval. Navíc je žalobce předložil až spolu s žalobou v řízení před soudem, což nasvědčuje tomu, co uvedla žalovaná ve vyjádření k žalobě, a sice že byla vypracována účelově s cílem umožnit žalobci vyhnout se kázeňskému trestu. Soud neprováděl dokazování ani k žalobě rovněž přiloženým stanoviskem generálního ředitele Vězeňské služby ČR, neboť to se projednávané věci vůbec netýkalo.

21. Ze shora uvedených důvodů soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
22. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
23. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 11. března 2019

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu